

Отже, від добре налагодженої організації управлінського контролю на підприємстві залежить швидкість отримання інформації про стан досягнення визначених цілей та завдань. Це слугує скороченню витрат людських, матеріальних та фінансових ресурсів, прийняттю своєчасних та обґрунтованих управлінських рішень для виправлення ситуації. Крім того, ефективно налагоджена організація управлінського контролю на підприємстві підвищує ефективність управлінських впливів та забезпечує адаптацію підприємства до факторів, які визначають ситуацію на ринку. Тому запорукою успішного функціонування підприємств є організація ефективної системи контролю.

Література.

1. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій. Київ: Київ.нац.торг.-екон.ун-т, 2001. 580 с.

2. Корінько М.Д. Управлінський контроль в системі функціонування суб'єктів господарювання // Інтелект XXI. 2019. № 5. С. 49-54.

3. Ковтун Т.В. Система внутрішнього контролю як невід'ємний елемент операційної системи підприємства // Вісник Хмельницького національного університету 2009, № 6, Т. С. 164-170.

4. Кузнецов А.А. Управлінський контроль: сутність, місце та призначення // Європейський вектор економічного розвитку. 2015. № 2. С. 97–106.

5. Скібіцька Л.І., Матвеев В.В., Щелкунов В.І., Подреза С.М. Стратегічне управління корпораціями. Навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2016. 480 с.

ГОСУДАРСТВЕННОЕ ФИНАНСИРОВАНИЕ АГРОПРОМЫШЛЕННОГО КОМПЛЕКСА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

***Мачульская К.И.**, УО БГАТУ**

Агропромышленный комплекс (АПК) является экономически и социально значимой сферой народного хозяйства Республики Беларусь, а без обеспечения достойного уровня

* Научный руководитель – Лопатиук Л.А., к.э.н., доцент

сельскохозяйственного производства государство не сможет обеспечить продовольственную безопасность в стране.

В работе рассмотрены вопросы финансирования сельского хозяйства Республики Беларусь, в соответствии с Государственной программой развития аграрного бизнеса в Республике Беларусь на 2016-2020 гг.

Около 42% земельного фонда республики занимают сельскохозяйственные угодья. Из них на долю сельскохозяйственных организаций приходится порядка 87% от общей площади, крестьянских (фермерских) хозяйств - около 2%. В структуре посевных площадей сельскохозяйственных организаций зерновые и зернобобовые культуры занимают 43,5%, технические культуры (лен, сахарная свекла и рапс) - около 10%, картофель и овощи - 0,6%, кормовые культуры - 46,4% [2]. Республика Беларусь характеризуется как страна с благоприятной средой и соответствует критериям страны, обеспечивающей доступность продовольствия согласно международным оценкам уровня продовольственной безопасности. Что касается технического оснащения, то в сельскохозяйственных организациях Беларуси эксплуатируется более 40 тыс. тракторов, свыше 9 тыс. зерноуборочных комбайнов, 4 тыс. кормоуборочных комбайнов и другая техника [1].

Важнейшую роль в системе государственного регулирования деятельности АПК играет бюджетное финансирование.

Государственная поддержка АПК посредством бюджетного финансирования направлена на решение ряда задач, среди которых - содействие структурным изменениям в агропромышленном комплексе, росту производства продукции, повышению ее конкурентоспособности, обеспечению продовольственной безопасности страны; поддержание паритета индекса цен на промышленную продукцию (работы, услуги), используемые сельскохозяйственными товаропроизводителями, и индекса цен на сельскохозяйственную продукцию; обеспечение устойчивого развития сельских территорий, сохранение и воспроизводство природных ресурсов и др. [3].

Независимо от формы собственности и вида деятельности представленные подходы обеспечивают доступ всем субъектам сельского хозяйства к получению государственных средств [4].

В 2016 году была разработана и принята Советом Министров Государственная программа развития аграрного бизнеса в Республике Беларусь на 2016-2020 годы от 16 июня 2014г. №585. Общая сумма

средств, направленных на реализацию данной программы составляет 22097,3120 тыс. руб. (Рисунок 1).

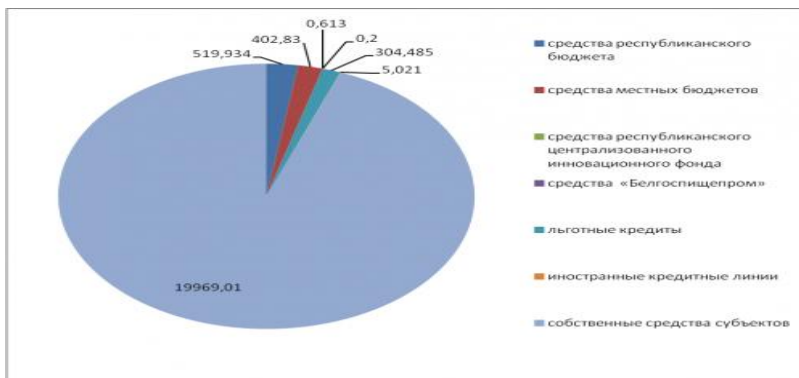

Рис. 1. Финансирование АПК в рамках Государственной программы развития аграрного бизнеса в Республике Беларусь на 2016-2020 гг и её подпрограмм, тыс.руб.

Примечание - Источник: Собственная разработка на основании [5]

Данные рисунка 1 показывают, что наибольший удельный вес средств, направленных на финансирование АПК в Республике Беларусь, составляют собственные средства субъектов, а также средства республиканского и местных бюджетов. Таким образом, осуществление мероприятий происходит за счет самофинансирования предприятий, а также за счёт средств бюджетов. Кроме того, на финансовую поддержку могут направляться средства из иных не запрещенных законодательством источников.

При условии дальнейшего грамотного финансирования агропромышленного комплекса сельское хозяйство Республики Беларусь может занять лидирующие позиции среди стран ближнего и дальнего зарубежья, а также повысит долю импорта сельскохозяйственной продукции.

Литература.

1. Белорусский каравай – 2018: уборка урожая и работа агропромышленного комплекса Республики Беларусь [Электронный ресурс] / Брестский областной исполнительный комитет. – Режим доступа: <http://www.brest-region.gov.by>. – Дата доступа: 01.10.2019.

2. Ковтунов А.В. Экономические аспекты понятия инновационный потенциал сельскохозяйственных предприятий. А.В. Ковтунов, Л.А. Лопатнюк, И.В. Кулага // Актуальні проблеми інноваційної економіки. – 2018. – №1 (94). – С. 5–9.

3. Экономика предприятий и отрасли АПК: учебник / Под ред. П.В. Лещиловского, Л.Ф. Догиля, В.С. Тонковича. – Минск: БГЭУ, 2001

4. Директор [Электронный ресурс] / К. Коржевич. Аграрный сектор выходит из кризиса. – Режим доступа: <https://director.by/zhurnal/arkhiv-zhurnala/arkhiv-nomerov-2017/375-7-2017-iyul-2017/5438-agrarnyj-sektor-vykhodit-iz-krizisa>. – Дата доступа: 04.10.2020.

5. Государственная программа развития аграрного бизнеса в Республике Беларусь на 2016-2020 годы: принят Советом Министров 16 июня 2014 г. № 585.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

***ПАУЛЬС Н.В., САВУДА С.В., МАГІСТРАНТИЙ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМ. П. ВАСИЛЕНКА***

Кадровий процес являє собою сукупність заходів з підготовки, переїдготовки, добору, розстановки і виховання кадрів, адекватних вимогам загальнодержавної кадрової стратегії, та стратегії окремої організації.

Кадрова політика сучасної України здебільшого не відповідає сучасним вимогам. Керівництво на різних рівнях не має програми дій стосовно персоналу, а кадровий процес зводиться до ліквідації негативних наслідків. Для такої організації характерна відсутність засобів діагностики кадрової ситуації, оцінки праці і персоналу, прогнозу кадрових потреб тощо. У кращому випадку кадровий процес полягає в здійсненні контролю за негативними проявами в роботі [1].

Одним із пріоритетних напрямків реалізації державної кадрової політики в публічному адмініструванні має стати забезпечення професіоналізації державного управління та місцевого самоврядування, комплектування органів державної влади та органів місцевого самоврядування висококваліфікованими фахівцями

* Науковий керівник – Подольська О.В., к.е.н., доцент